

תלמודו בידו

דף נו עמוד ב

א [לר' יהודה, האם יכול להניח שני עירובי תחומין אחד למזרח ואחד למערב, ובשבת יחליט איזה מהם הוא רוצה ?

ב [לאחר שהזה מדם השעיר בקודש הקדשים, היכן מניחו בשעה שמזה מדם הפר על הפרוכת ?

ג [איזה מזרק היה מרובה, של דם הפר או של דם השעיר ?

ד [במה טעה השליח ציבור שאמר "יצא והניחו על כן שני שבהיכל, נטל דם הפר והניח דם השעיר" ?

ה [כיצד נדרש הכתוב "השוכן אתם בתוך טומאתם" ?

א [אינו יכול. כגון שבאו שני חכמים לשבות לשני צדי העיר מחוץ לתחומה. לפי שקביעת השביתה נעשית בין השמשות, ואין אומרים שבשבת מתברר למפרע שבבין השמשות כבר היה בדעתו ללכת לאותה רוח.

אמנם אם הגיע חכם אחד בערב שבת, אלא שהמערב אינו יודע באיזה צד נמצא, יכול להניח שני עירובין ולהתנות שעירובו יקנה שביתה לצד שהחכם בו.

ב [חכמים: מניחו על פן הזהב השני שבהיכל, ואז נוטל מן הפן הראשון את דם הפר. ר' יהודה: היה בהיכל פן אחד בלבד, ונוטל את דם הפר ואז מניח בו את דם השעיר.

ולא היו שני כנים, שמא יחליף ביניהם, וכשיבא לקחת את דם הפר השני עלול לקחת במקומו את דם השעיר.

ולא סמכו לכתוב על כן אחד "פר", ועל השני "שעיר".

שמא מפני חולשת הכהן הגדול לא יתן דעתו לעיין בכתב.

ג [של הפר. שהרי צריך לקבל במזרק את כל דם הפר המרובה מדם השעיר.

ד ["יצא והניחו כן שני שבהיכל", זה כשיטת חכמים. "נטל דם הפר והניח דם השעיר", זה כשיטת ר' יהודה. אלא יש לומר "הניח דם השעיר, ונטל דם הפר".

ה [שאפילו בזמן הזה כשישראל טמאים, השכינה עמם.